

mål, som De Konservative jo har været optaget af, og som vi har haft et bredt samarbejde om i Folketinget. Den måde, det er foregået på, er dybt kritisabel, hele forløbet er dybt kritisabelt.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Først til hr. Lars Kramer Mikkelsen, som spørger, om jeg er bekymret over, at der er uenighed imellem forskellige politiske partier. Her er svaret nej, det bekymrer mig ikke. Jeg synes faktisk, det er godt i et demokrati, at man kan diskutere, have forskellige udgangspunkter og alligevel nå til resultater.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti og jeg selv personlig ser forskelligt på menneskerettighederne. Det er da ikke nogen hemmelighed.

Men vi har indgået en aftale, som begge parter står ved, og som sikrer, at menneskerettighedsfunktionen fortsat drives fuldstændig uafhængigt og i henhold til internationale aftaler med Danmark. Derudover styrkes menneskerettighedsfunktionen jo også i Udenrigsministeriets regi, så i forhold til vores udenrigspolitiske indsats styrkes menneskerettighedsfokus også.

Så jeg er ikke bekymret. Vi har nået en aftale, som vi er enige om. Vi har hver vores udgangspunkt; sådan er det.

Med hensyn til hr. Jeppe Kofods spørgsmål om forløbet: Jamen altså, jeg kan godt forstå, det er hårdt at tage regeringsmagten, og jeg kan også godt forstå, det er hårdt ikke at have nogen politik at prøve at genvinde den med. Men forskellige kræfter i Danmark har altså været forenet på hver sin side: nogle med frygtsom bagage og andre med håbet om, at Det Danske Center for Menneskerettigheder skulle nedlægges. De har været forenet i en periode, hvorefter det er fremstillet, som om regeringen har lagt op til en nedlæggelse. Det har regeringen ikke.

Det fremgår af finanslovsoplægget, at der har været tale om en sammenlægning hele tiden. Også statsministeren og udenrigsministeren har gang på gang garanteret, at uafhængighed og internationale aftaler ville blive efterlevet fuldt og helt. Det er det, der sker nu.

Så ærligt talt, det, der står tilbage, endnu en gang med reference til hr. Kofods ordførerindlæg, er en løsning, der faktisk er temmelig fremadrettet, og som styrker den forskningsmæssige indsats på området.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har vi igen tre korte bemærkninger. Den første er hr. Lars Kramer Mikkelsen, derefter hr. Jeppe Kofod og derefter fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen så er det jo sådan set heller ikke så underligt, at vi bliver ved med at spørge til det her, for når konklusionerne hos de to regeringspartier og Dansk Folkeparti i virkeligheden er som konklusioner under den kolde krig, altså at det stort set trækker i hver sin retning, og man står i hver sin lejr og ruster op i forhold til fjenden, så kan man godt undre sig over, at man har valgt at indgå et ægteskabeligt forhold, som det her er, med Dansk Folkeparti, når konklusionerne er så forskellige.

Den ene part mener, at man styrker menneskerettighedsområdet, den anden part mener i virkeligheden, at det ønsker man ikke at deltage i, så derfor har man i virkeligheden bare ønsket at forringe nogle forhold ud fra et eller andet, som jeg vil vælge at vurdere er en udlændingepolitisk stramning.

Derfor er det ikke så underligt, at vi bliver ved med at spørge til det. Jeg beder ikke om, at fru Pia Christmas-Møller kan analysere, om det er bekymrende, at politiske partier er uenige, selvfølgelig ikke. Men man har jo valgt at indgå en aftale her, og så kan vi da godt undre os over, om man ved, hvad det er for en aftale, man har indgået.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jeppe Kofod, og derefter er det fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg er nødt til at spørge De Konservatives ordfører om forløbet og bore lidt i det, for man så jo Dansk Folkepartis ordfører også i medierne sige, at man havde opfattet det forkert. Man havde opfattet det anderledes i forhold til den finanslovaftale, man havde med regeringen. Man havde opfattet det, som om Det Danske Center for Menneskerettigheder var nedlagt. Man gik ud og sagde, at man opfattede det som et aftalebrud, og derfor fik man en genforhandling, hvor Nævnet for Etnisk Ligestilling blev nedlagt som resultat af den genforhandling, der var af finanslovsforliget.